

זמנו^א. אבל נחלקו אם יהיה כשר עד השנה הבאה.

לדעת חכמים – כבש בן שנתו הכשר לפסח, הוא בתוך שנה מיום שנולד, בשנה פשוטה שנים עשר חודש, ובמעוברת שלוש עשרה חודש. ואם כן זה שהופרש קודם פסח ראשון לעולם עבר שנתו עד שנה הבאה ואין טעם להשהותו.

ולדעת רבי – כבש בן שנתו הכשר לפסח הוא בתוך שלוש מאות ששים וחמשה ימים מלידתו ואם כן כששנה הבאה שנה פשוטה זה שהיה בן שמונה ימים בערב פסח של שנה זו יהיה כשר לשנה הבאה וניתן להשהותו.

ב. נחלקו אם יש לחוש לתקלה.

הכל מודים שכבש בן שנתו הכשר לפסח הוא בתוך שלוש מאות ששים וחמשה ימים מלידתו ואם כן כששנה הבאה שנה פשוטה זה שהיה בן שמונה ימים בערב פסח של שנה זו יהיה כשר לשנה הבאה. ומכל מקום נחלקו אם ניתן להשהותו.

לדעת ברייתא אחת – ניתן להשהותו ואין לחוש שבתוך כך שישהו אותו תארע בו תקלה.

ולדעת ברייתא שניה – אין להשהותו שמא בתוך כך תארע בו תקלה.

וכשם שנחלקו אם ניתן להשהות את הפסח עצמו כך נחלקו אם ניתן להשהות מעות שהפריש כדי לקנות בהם את הפסח האם יש לחוש שיבוא בהם לידי תקלה שיחנה בהם או לא.

[ויקרא ט"ז כ"ב] וכלה מפפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי. וקמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המזבחה. ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במזבחה.

וידוי שעיר המשתלח

לאחר גמר עבודות הדם של הפר והשעיר הפנימיים, היה כהן גדול הולך אצל השעיר

^א ומכל מקום יש חילוק בין תקלה זו לתקלה שיש לחוש בהשהיית פר ושעיר של יום הכפורים שכן הפסח אף אם ישוה אותו ויקרב במשך השנה לשלמים יהיה כשר מה שאין כן פר ושעיר של יום הכפורים אם יקרבו באמצע השנה יהיו פסולים. וילייע בדבר.